

MISJONS-RØSTEN

FRITT, UAVHENGIG ORGAN I MISJONENS TJENESTE

NUMMER 1

1. JANUAR 1931

3. ÅRGANG

Misjonsnytt fra feltet i India og Kina.

INDIA.

Fra Frank og Ananda Desmond.
Ranchi, B. N. Ry. 19—11—30.
Våre elskede nådesøken, fred ved hans korsets blod!

«Ti så ønsket Gud verden, at han ga sin enbårne Sønn, for at hver den som tror på ham ikke skal fortapes, men ha evig liv.»
Joh. 3, 16.

Et velsignet og et seirende nyttår med Jesus! Må Herren rikkelig velsigne dere og gi dere hvad deres hjerte begjærer. Det står så herlig: «Og forlyst dig i Herren, så skal han gi dig hvad ditt hjerte begjærer». Og når vi forlyst oss i ham da blir vårt lyst og vårt begjær hans begjær, og det er at det tapte får må finnes og ledes hjem til follen. O at Herren måtte få lov å virke i den enkelte av sine barn et mer brennende begjær etter sjels frelse. Akk, hvor mange går ute på viddene og blir ulvens rov bare fordi så mange er likegyldige overfor Jesus ord: «Fød mine lam, og rokt mine får». Måtte Guds menighet mer og mer føle ansvaret av at vi er Herrens medhyrder.

«Lie på fjella det vandrer, hungrig og hjelpløst, kald, skynd dig, min venn da å bringe farsene hjem til hans folk!»

Gud gir oss herlige anledninger til å vidne om hans frelsende nåde for både høi og lav. Igår kom en av den høiere kaste, en bengalsk herre hit. Gud åpnede ordets dør og han lyttet med spent oppmerksomhet til den enkelte sannhet om Jesus. En del av dem som kommer vil gjerne diskutere til å begynne med og forsvare sine gamle vedenskaps skrifter og deres religion, men i lyset av Jesu hellighet, hans kjærlighet, offerdåd og oppstandelse blekner alle andre skrifter og religioner.

«Jesusnavnet blekner aldri, tæres ei av tidens tann. Jesusnavnet det er evig, ingen det utgrunne kans.»

«Ære være Gud! Halleluja! Regntiden er nu forbi, men idag ser det nesten ut som om den er begynt påny. Under regntiden løkket vårt tak så felt, at vi lette etter tørre hjørner i huset. Vi visste ofte ikke hvor vi skulde sette sengene. Nu da regntiden var forbi tok vi taket av for å utvide litt på et værelse som var så ynkelig smalt samt å reparere. Men igår begynte det å regne og idag styrter det ned i strømmer, så dere kan tenke dere til hvordan det ser ut når halvdel av taket er av og den andre halvdel lekker. Det vilde være godt om vi kunde dekke hele taket med bølgeblikk og så ha tegl ovenpå. Tegl behøves jo for å holde litt av den sterke varme ute. Dog er disse billige tegl så dårlige at de sprekker under hetiden og lekker under regnti-

den. Det vil jo koste en bra sum, men vi tror Herren vil gjøre en utvei så det nødvendige må komme inn også for dette øiemed. Gud er nær på våre møter med de kristne. Be elskede venner! alle som stadig er under ordets hørelse også må bli deres gjørere, og Guds navn forherliges ved deres liv.

Igår hadde vi et brev fra en mann som bønfaller oss om å ta imot fire småbarn. Krav kommer fra alle kanter om å hjelpe, og vi føler det vilde være sårt å si at vi ikke kan.

Det er nu den syvende julehøitid siden vi forlot Norge denne gang. Mange sier vi burde reise

hjem for å få forandring og for å hente nye krefter, men det er lettere sagt enn gjort. Vi har overlatt vår hjemreise i Herrens hånd og når hans time slår for det, så vil han også åpne vei. Det er så velsignet at han gir nåde til i alt å kunne si: Din vilje skje.

Motta så vår hjerteligste takk for deres bønner og gi dem i det år som har svunnet. Gud er trofast og glemmer ikke deres tjenester for hans små i hedningeland.

Fredshilsener fra oss alle her på stasjonen. Eders i tjenesten
Frank og Ananda
Desmond.

KINA

Fra Chrissie & Farley Gulbrandsen
Til «Misjons-Røsten».
Simpaoan, Hop. 27—11—30.
Kjære misjonsvenner, Guds dyrebare fred!

Det er nu så altfor lenge siden jeg sist skrovet, ja og snart er også dette år tilende. Må vi først få takke dere alle for alt dere gjorde for oss i 1930. Takk, kjære venner, for alle forbønner og gaver, de har satt oss istand til å holde stillingen her ute og til Herrens ære tror jeg jeg kan si vi vil rykke fremover og innta nye plasser og vinne seire for Jesus. Alt er nåde, bare nåde. Herren været ophøiet og æret.

Året som nu ligger bak oss har jo vært et stormfullt år på mange måter når det gjelder misjonssaken. Først de mange brytninger hjemme, og så borgerkrig og bandittutvesen her ute. Men vi kan sannhet si når vi ser tilbake på tiden som har gått: Hittil har Herren hjulpet. På våre kanter har vi vært helt spart for både rovere og krigen. Og når det gjelder misjonssaken der hjemme, så kan vi si vi er helt villige for Herrens vel. Skulde det være den beste måte, at den enkelte menighet overtok spesielle misjonærer, så er vi mer enn villige til denne forandring i misjonsarbeidet, ja, vi tror i visse tilfeller en slik ordning har sine fordeler, og ett er vel sikkert: Man kommer det bibelske mønster noe nærmere på denne måte. Men alle forandringer bør jo foregå under forsiktighet og med ansvar.

Så håper vi da, at alle stridigheter hjemme må bli bilagt og pinsefolket igjen stå samlet til herlig fremrykning og seire for Jesus.

Så håper vi da, at alle stridigheter hjemme må bli bilagt og pinsefolket igjen stå samlet til herlig fremrykning og seire for Jesus.

I Simpaoan, det var meget velsignet av Herren, og vi hadde den glede å døpe tre stykker. — Just nu har vi sluttet vårt høststevne, det varte fra den 15. til den 23. november, og dette har vært en velsignet tid, det er sikkert. Skal få lov til å gjengi noe fra dagboken fra disse dager (det blir litt fri gjengivelse):

Lørdag 15. nov.: På torsdag begynte venner å komme til vårt stevne. Da kom de ifra Yüchow, søstrene Marie Askje og Signe Øiestad kom tilbake. De har vært der opp og hjulpet til med et undervisningskursus for kvinner, og Rudolphs kom sammen med dem, likeså Lien-sien-seng (en av evangelistene i Yüchow). Igår kom venner ifra Sangyuan, og idag har venner fra de forskjellige steder kommet, så det er riktig mange samlet. Vi hadde et riktig velsignet velkomstmøte i aftnen efterat jeg hadde talt var flere fremme og så litt. Beruidsens fra Kalgan samt flere venner derfra kom også idag.

Søndag 16. nov.: — da har vi samfund med hverandre ——. 1. Joh. 1, 7. Det var en masse folk iformiddag. Vi hadde lokalet i hele dets størrelse, d. v. s. det lille lokalet var lagt til og Herren var i vår midte og velsignet oss. Halleluja! Br. J. Beruidsen talte først, derpå sa jeg roe. Br. W. Rudolph talte på aftenmøtet, da var det også riktig mange folk. Det er så kjært å se alle disse som har kommet til stevnet. Flere blev det bedt med i aftnen og endel var det også som søkte Andens dåp. En broder var mektig under Andens kraft, jeg tror han kom igjennem til Andens dåp.

(Forts 4. side)

Reis de frie venner et bedehus i Balsfjord!

Til alle som ønsker å tjene den Herre Jesus:

Allerede for et par år siden er behovet av et forsamlingshus i Balsfjord (Troms) blitt oss forelagt gjennom br. Henrik Eilertsen på en konferanse i Drammen, hvor der rådet stor interesse for saken. Sommeren 1928 blev der utsendt et opprop gjennom «Det Gode Budskabs» og br. Eilertsen har personlig talt saken på flere steder; men pengene kommer for sent. Hittil er innkommet vel 1000 kroner, hvilket forsåvidt kan kalles en god begynnelsen men dog til ingen nytte om man stanser her.

For noen måneder siden hadde jeg en samtale med str. Demanda Eilertsen og Martha Hansen som overtøyd mig om at der virkelig er behov for et lokale i Balsfjord. Som jeg etterpå grunnnet på hvordan man kunde bringe dem effektiv hjelp, dukket plutselig en arbeidsplan op for mitt indre blikk og da jeg tror den er fra Gud vil jeg med glede sende den ut, og tror at leserne med samme glede straks vil gjøre sitt.

Jeg skrev så til br. Eilertsen, og bad om noen opplysninger angående virksomheten og fikk følgende svar:

Vekkelsen i Balsfjord begynte omkring nyår 1927—28. Der hadde til sine tider vært en og annen av de «frie» predikanter som hadde besøkt stedet, så som Gundersen fra Soon m. fl. Han hadde sine møter på baptistlokalet. Sommeren før vekkelsen hadde br. Tollefsen og noen med ham innbudt til et fritt stevne der på stedet. En stund før jul kom så str. Eilertsen og ved nyårstid begynte vekkelsen. Hvor mange som kom over er ikke godt å si, men jeg antar det var mellom 60—70 stykker hvorav de fleste er bevaret. Noen har gått til baptistene men noen har også gått tilbake til verden, dessverre. Den flokk som nu står tilbake teller

vel 40 stykker. De fleste er døpte og i nokken er ordnet etter det som vi forstår er bibelsk. 6 brødre er innvalgt som eldste og forestår arbeidet.

Vennernes økonomiske stilling er for de fleste vedkommende dårlig. De lever av fiskeri og jordbruk omtrent alle. Fiskeriet har dog slått aldeles feil de siste år og verst i år, derav kommer det at de står hjelpeløse når det gjelder lokalet o. s. v.

Så langt Eilertsen. Vi har således grunn til å prise Gud for hans verk i Balsfjord, men skal arbeidet kunne fortsette må de ha et lokale, og la oss rope i kor:

Det skal de få! Her skal du se min plan — og håper ingen synes den er urimelig. — Jeg vil be alle «Misjons-Røstens» abonnenter å skaffe hver sin femkrone til byggefondet. De som ikke kan avse så meget, kan sammen med noen av sine venner (ikke abn.) skyte sammen til en 5-lapp, og da blir ikke offeret for stort for noen.

Blir det vel? Synes å høre et: Absolutt ikke! De som har råd og lyst bør og kan naturligvis gi mer.

Ja dette var planen, og jeg håper alle vil benytte dette privilegium til å hjelpe våre venner opp i det kolde Nord. De som tar bladet i løssalg må også være med.

Hvor lang skal så innsamlings-tiden være? 2 måneder — for at de som må både spare og fornekte sig selv for å greie et sådant beløp også kan bli med. De som kan bør sende før jo heller.

La nu 5-lappene komme flyvende fra alle kanter. Send dem til Misjons-Røsten som vil kvittere for dem efterhvert de kommer inn, og når innsamlingen er avsluttet avsendes beløpet til byggefondets kasserer br. Edv.

Mathisen pr. Storsteines, Balsfjord.

Husk nu på «tidens» og «summens» og les Matt. 25, 40, Jak. 4, 17; og gjør derefter og resultatet vil bli: Et lokale for de frie venner i Balsfjord til sammen på den tomte som allerede er kjøpt.

Det vilde være godt om en broder eller søster i hver venneklokk påskyntet saken og tillike tok i mot gavene til videre forsendelse. Ellers kan givnerne hver for sig sende direkte om de så tørst.

Håper også at «enlands» abonnenter rekker oss en hjelpende hånd.

Gud velsigne enhver glad giver.

Math. Støve.

Ovenstående innlegg av br. Støve innledning vårt arbeid for å få et misjonshus i Balsfjord er ypperlig, så denne hans arbeidsplan synes sikkerstene å være kommet fra Gud. En ting må innrømmes, at det beløp som det her appelleres til, er overkommelig.

Som saken nu ligger an for oss deroppe er det håpløst å kunne fortsette. Motene holdes i privat hus og det kan ikke gå i lengden. Den broder som inntil idag har stillet sig og sitt hus til rådighet er br. Tollefsen. Herren vil lønne ham på hin dag. — Men som sagt: Det kan ikke gå i lengden. Behovet er stort og berettiget. Du innrømmer at starten er bra: — En prektig liten venneklokk, full av iver og lyst til å sprede lyset videre.

En ting til: Balsfjord ligger så ypperlig til for derfra å kunne virke videre til omliggende steder, nesten sentret i fylket.

Jeg sier som Støve: Gud velsigne enhver glad giver. Nu tar vi fatt i Herrens navn! 2. Mosb. 35, 4—5.

Henrik Eilertsen.

SPREDTE FELTER

Svensk lappland.

Kiruna, novbr. 1930.

Vi sier så hjertelig takk for «Misjonsrøsten» som kommer som et friskt pust til oss heroppe i det høie nord. Vi har siden Herren sendte oss opigien her vært meget optatt blandt de syke og fattige, og bedrovede sjæleopseker oss, mødre som vil vi skal hjelpe dem i bønn for sine barns frelse, og betyngede sjæler som vil vi skal be for dem. Vi priser Herren at han baner vei i ødemarken. Ved Guds store nåde får vi lov å peke på Jesus og se efter i ordet og be sammen med disse. De går lettet ut igjen, prisende Herren for hans store nåde, vitende at hvad han har lovet det holder han også, og vil betale med bønnsvar i det åpenbare. Det lyder så ofte til oss fra Herren: «Vær tro i det lille, jeg vil sette dig over mere.» Vi priser Herren for de sjæler som han har fått vunnet heroppe, men vi venter på større seirer, da han har talt: «Derfor skal et hårdt folk ære mig og grumme hedninger prise mitt navn.» Esaias 25, 3. Det står som en lysende stjerne dette ord for dette kjære folk heroppe.

Snart kommer Jesus! Må han befinne oss tro inntil han kommer.

Hjertelig hilsen eders for Lapplands frelse bedende søstre
Anna Nagelsaker
og Dorthea Kleppe.

Hilsen fra Kina.

Pai Hsiang Hsien Hopei

Nåde og fred!
«Ti et barn er oss født, en sønn er oss given, og fyrstedømmet er på hans skulder, og man kaller hans navn Under, Rådgi-ver, Veldig Gud, Evgig Fader, Fredsfyrste. Esaias 9, 6. — Vil hermed ønske alle «Misjons-Røstens» lesere et velsignet godt nytt år med takk for alt i det gamle.

Hjertelig hilsen Deres
Kari og Jens Fjeld.

NY BOK

Misjonær-evangelist Otto Olsen har utgitt en bok med tittelen «Fullkommen frelse for sjæl, ånd og legeme». — Forfatterens hensikt med boken er å føre leserne dypere inn i ordets virkelighet og dermed søke å rekke en hjelpende hånd til de syke og lidende. Boken er klar og letlest og vil sikkert bli til nytte for mange. De forskjellige påstande er skriftmessig stadfestet og utvidet blikket for de store muligheter som er skjendet oss i Jesus Kristus ved tro på Bibelens sannheter.

Boken er inndelt i tre hovedavsnitt: 1) Fullkommen frelse, 2) Jesu medlidenhet. — Er miraklene dager forsvunnet? og 3) Guds program for evangeliets nådeshusholdning.

Boken fåes ved henvendelse til forfatteren, midlertidig adr.: Tegilverksveien 25, Fr.stad, og i Misjons-Røstens eksped., post box 32, Sarpsborg. Pris 0,50 plus porto,
A. J. L.

På «Facklans» forlag,
Stockholm, er i 3. oplag utkommet A. P. Francklin: «Schismen inom pingströrelsen». Pris 75 øre.

Arbeidet i Syd Amerika.

Embarcation Salta S.—11—30.

Kjære lesere av Misjons-Røsten!

Vil atter sende noen ord herfra for at dere kan få høre om alle våre gode velsignelser, og også om satans onde anslag mot oss. Vi begynte for mange måneder siden å gjerde inn forskjellig, uerbliblandt den tomt hvor vi tenker å få istand et permanent skolehus. Vi har bare et provisorisk hus som nok er ganske godt, men det står ikke på vårt land. Det er et stort firma som eier alt land her omkring. Administrasjonen er henlagt hit og firmaets folk er gode mot mig og indianerne. Men til tider kommer det arbeidsfolk og administratorer som er umulige og gjør livet tungt for mange. Endelig i tillegg har leid rett til skog her og det synes som man også tror å ha rett til å harselere og gjøre alt ondt. Det har gått ut over disse stakkars indianere; de får lide meget ondt men synes å ta tingene nok så forbigående. De har lidt så megen urett manges ganger, at de tilslutt er kuert og boiet. Etter hvert som jeg lærer indianernes historie å kjenne, gyser det i mig ved tanken på all den grusomhet dette stakkars folk har gjennomgått og fremdeles må utstå.

Våre innfødte treends går det bedre for nu, for alle er nu blitt såpass selvstendige at de eier sine jordstykker her omkring Embarcation. Det er en broder som arbeider ved jernbanen som har hjulpet til med dette. Han kjøpte op jord og solgte igjen til indianerne på avbetaling. Han blev frelst i 1921 og var da mest å si en lasaron. Har aldri sett en arbeidsfor mann så dypt sunket. Han hadde faktisk ikke klær på kroppen; benklærne var av ved knærne og en fillette underkjorte var hele hans eiendom. Men Gud frelste mannen og ga ham overflod. Nu vil hans slekt også høre om Jesus.

For å avhjelpe vannmangelen måtte jeg se å få brønd, så indianerne kunde få vann og få være i fred for sine overmektige fiender. Vi gravet brønnen i nærheten der vi hadde tenkt å bygge skolehuset. Vi måtte ned ca. 10 meter for å finne vann her. Alt gikk godt og vi har vann i overflod.

Men under tiden kom pest; influensaen grep om sig og vi hadde den alle her. Indianerne fikk den, gjerne efterfulgt av lungebetennelse og tyfoidfeber. Jeg hjalp med medisiner så langt mine krefter tillot, men prøvsomt var det. Seks indianere døde og for første gang var jeg med og begravet indianere og så en indianergrav. Indianer har nemlig for skikk å begrave sine døde ute i skogen for solopgang, hvorefter gravene skjules.

Derefter rykket epidemien inn i vårt hjem. Først lå Benjamin tilseings i 10 dager, men blev bedre. Så blev min hustru syk. Hun hadde feber op mot 41 gr., var vil i feberfantasi, så vi måtte tilkalle doktor. Han sa det var et hårdt anfall av tyfoid. Det blev en kamp på liv og død. Jeg måtte holde henne for å få is på henne. Dette fortsatte i 6 dager; fikk ik-

ke klærne av i 3 uker. Når min hustru blev bedre, fikk Debora, minste piken min, samme sykdom. Det gikk nu ganske raskt for mig. Jeg og største piken min slapp forholdsvis lett fra det og alle er langt på bedringens vei. Min hustru har holdt sengen i 4 uker, men er lytt og kvikk og har låp om snart å komme op igjen. Tyfoidfeberen rasar ennu her omkring.

Jeg er blitt så trett så jeg formår ikke å skrive meget. Det er mange som skulde ha brev fra mig, så er du blandt dem så vent en stund og vær hilset fra mig. Skal skrive når jeg bare får hvilet mig en tid.

Arbeidet skrider fremdeles gledelig frem. — Hilsen
Berger N. Johnsen.

Jeg ber dig, min kjære venn, forsøm ikke morgenstunden. Sukk til Herren når du våkner, og bevar din sjæl fra verdens lokkelsen gjennom tidlig omgang med den Frelser. La Jesus tale med dig først av alle. Vær fra dagens begynnelse helt inntatt og fordypt i ham, hans kjærlighet, hans blod og hans sår. Bli optatt med sådanne ting som fører hans bilde nærmere ditt troesblikk. Heri ligger en kilde til stadig fred, uavbrutt frodighet og fruktbarhet. Alt hvad han gjør det skal han ha lykke til (Salmen 1, 3.) Hvorfor? — Han tenker på Herrens lov dag og natt. Ta til hjerte hvad jeg sier! En dag blir ofte besværlig, fordi vi har gått til dagens arbeid uten bønnens velsignelse, og mangen urolig Martha som springer ut og inn, utretter så lite da hennes morgenbønn var mindre hjertesak enn gammel vane. Den himmelske venn står i morgenens port med hele rikdommen av sin nåde. Har du ingen tid for din venn, intet å si ham angående din sjæl og andres frelse eller vedrørende din familie, ditt arbeid, din dag og din fremtid?

Den måtte leva utav dagens mænn, som uti barnatro skal vågna till. Den som vill gå framåt, han måste stanna, varhelst Gud bjuder och när helst han vill.

Men under livets högsta smärta, jag fann mig alltid närmast Jesu hjärta.

På reise.

Igjennom dal og kratt vi går der spottesangen vrimler. Og ved Guds nåde vi ordet sår fra kraftens dype kilde. Vi hører ropet fra dalen stor der borte i villmarkens rifter, der synd og sorg florerer hårdt i både små og store. O Gud, forbarm dig over slekten stor, at de kan stå blandt englers kor og Lammets lovsang få kvæde. som vandrer rundt uten glede.

Ja, her hører du kjære leser, hvorledes vi vandrer rundt om i villmarken, der synd og nød og sorg har trengt inn i hjemmene, og mørke skyer senker sig ned over folkehavet og mange drukner i det og farer bort i den evige, endeløse fortapelses mørke

mørke natt. Syndens sold er døden. Rom. 6.

I ca. 30 år har vi ved Guds nåde vanket omkring i fjellbygdene med Kristi hvide evangelium under megen hån, forakt, motstand. Eder og forbandelser har regnet ned over oss og legemet har vært i dødsfare flere ganger. Men Herren har alltid vært en lidmur rundt mig, for at skriftens ord skulde ia sin oppfyllelse på mig, den ringeste blandt de ringe. Halleluja. Es. 43: 1—2 og Jer. 1: 17—19, Matt. 24: 9, 2. Tim. 3: 12, 1. Pet. 3: 13—16. Her oppfylles salighetene i Matt. 5: 10—12, 1. Pet. 4: 12—19 m. m. — Det er gjennom lidelse og gjenvordigheter vår tro blir prøvet. 1. Pet. 1: 7. Derved lærer vi å suge honning av klippen og olje av den hårde sten.

I november måned 1930 reiste vi gjennom Oslo og blev der i ca. 14 dager. Ved Guds nåde fikk vi utså ordet i flere lokalmenigheter, og Herren var med og velsignet underbart. Sjæle bøiet sig for Jesus. Den kjære familien Ingv. Hansen tok imot oss med all villighet og vi bodde der under oppholdet i Oslo. De har ikke glemt gjestfrihet. Å gi herberge er en av kjærlighetens plikter, sier en bibeltolker, og det er sannhet. Abraham og Lott fikk også huse engler, ikke engler aleone, men Kristus selv, får du herberge da du av et villig hjerte mottar en av hans små. Se Matt. 10: 40—42, kap. 25: 34—40, Mark. 9: 41 og Luk. 10: 16. Hebr. 6: 10. Om du handler efter disse ord, så skal fred og velsignelse tilflytte dig her i tiden — og siden i evigheten. Glem aldri disse Herrens formaninger!

Familien Ingv. Hansen har vi kjent i ca. 22 år, en meget kjær, gavmild familie, og vi har nydt meget til kropp og sjæl i hjemmet i fortid og nutid. En familie bodde i hans leilighet, men enda smilte de som en sol, da de så oss og ønsket oss hjertelig velkommen. Fred være med eder. Rom. 2: 10—11.

Turen stor gjennom Lillestrøm, Kløfta og Jesseim. På Kløfta hadde vi en del bibeltimer med de hellige, som Herren underbart velsignet. Familien Bøhle herberget oss med all villighet, som han i ca. 21 år har gjort. Hans hjem har alltid vært et Betania for Herrens vidner. Fred over Guds Israel.

Da de ventet oss på Jesseim, så vifar vel med Kløfta, og br. E. Rud møtte oss og vi blev hjertelig mottatt i hans hjem. Også her har alltid vært et Betania for Guds barn og ikke minst for trette pilgrimner. Vi hadde en del bibeltimer i Jesseims frie menighet, som br. E. Rud betjener. Vennene annammet Guds ord med glede, og vi frydet oss i Herren. Vennene har hatt meget å gjennomgå på grunn av trellkvinnens barn som har forsøkt å trenge sig inn i menigheten med sine ubibelske fortolkninger. Vennene har dog fått nåde til å holde urostifterne utenfor. De vidner som skal besøke Jesseim må tilskrive E. Rud, Jesseim st. Om de er ukjente må de vise anbefalingsbrev. — Tilsist en kjær hilsen til eder alle. 1. Sam. 25: 6.

O. Karlson.

